

mihī persuadeo, confratres Rosarii semen Deiparæ Mariæ merito censendos esse, cum ei sint peculiari ratione addicti. Unde summus Pontifex Paulus V. in Bulla, *Piorum nominum edita anno 1608.* die 15. Aprilis, non dubitavit eos, *dilectos filios, Mariæ confratres, et consorores appellare.* Est quidem illa mater sanctorum viventium, sed audent quoque confratres Mariani Rosarii illam sic affari, *dic. obsecro te, quod soror mea sis, ut bene sit mihi propter te, et vivat anima mea ob gratiam tui.* Bene sane est fraternitati: propter eam enim vivit, ob gratiam sororis, ac matris suæ interventione: continuo gratiam iustificantiem ei impetrantis, et eandem in ea conservantis.

Porro iam adiungo aliud sacræ huius fraternitatis præconium. Etenim cum per totum fere orbem terrarum ubicunque Christi fides vigil, sit iam fraternitas ista propagata, non potest eorum oratio ad impetrandum efficacissima non esse, d. Ambros. dicente (*super epist. ad Rom.*): *Impossibile est preces multorum non exaudiri.* Quicunque autem huic sacræ confraternitatis nomen dedit, habet multos, et pene infinitos utrinque sexus confratres, per mundum universum dispersos, quorum bonorum, et suffragiorum sed participes. Inter quos absque dubio multi sunt, Deum timentes, et mandata eius custodientes: alii veri innocentes, et sine macula saltem mortali, Rosarii pensum per singulos dies solventes: multi, qui austeram, ac sanctam ducunt vitam. Oratio autem quando a sanctiori, et digniori persona fit, tanto facilius a Deo exauditur, ut legitur (*1. q. c. ipsi, et 14. q. 5. c. scriptum*). Cui alludit illud (*Luc. 5*): *Multum valet oratio iusti assidue:* et hoc idem probat ipse Iacobus, exemplo Heliae, dicens: *Helias homo erat similis nobis passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex; et rursum oravit, et coelum dedit pluviam; et terra dedit fructum suum* (3. Reg. 17). Si itaque tam efficax fuit oratio iusti, et exaudiri meruit a Domino, quanto magis proderit oratio multorum iustorum? (*lib. 2. Reg. 14*) legitimus, quod cum Saul vellet occidere filium suum Ionatham, eo quod contra eius præceptum gustasset modicum mellis ante solis occasum; populus impense institit apud patrem, ut tanti vita donata fuerit Ionathæ, et placata est ira patris adversus eum. Ionathas peccatorem designat, Saul vero Deum Patrem. Tunc ergo Saul voluit occidere Ionatham, quando divina iustitia tentat damnare peccatorem. At si fuerit huic confraternitati adscriptus, instabunt pro eo confratres boni, et iusti apud Dominum, ut non moriatur in æternum, sed vivat in præsentem vitam gratiæ, et futuro gloriæ. Et quidem, si orationem duorum iustorum promisit Dominus exaudiendam de coelo, iuxta illud (*Matth. 18*): *Si duo ex vobis consenserint supra terram, de omni re quæcunque petierint, fiet illis a Patre meo, qui in caelis est,* quanto magis oratio innumerabilium iustorum exaudiri debet? Ad hæc præclarum illud huius fraternitatis encomium non prætermittam, utpote quod ad eam sectandam mirum in modum alluciat, arbitrator sane, nec immerito inter ar-

gumenta, et signa moralia æternæ prædestinationis illud non infimum locum obtinere, quod quispiam nomen dederit huic sacræ fraternitati, sicut (2. Reg. 16) legitimus, quod cum Ionathas, et Achimæas fugerent a facie Absalonis, quaerentis eos occidere, mulier quaedam illorum misera, abscondit eos intra os putei sui, expandens velum super ipsam, ne a servis Absalonis transeuntibus viderentur, qua mulieris industria a morte præcliberati fuere; non dissimiliter cum Deus, ira percutus adversus peccatores, mittit daemones, iustitiæ suæ ministros, vindices, et executores, iuxta illud (*Ps. 77*): *Misi in eos indignationem et iram, et tribulationem, inmissionem per angelos malos.* Beatissima Virgo intra sinum misericordiæ suæ, quos agnoscit huius fraternitatis alumnos, eosdem protegit et abscondit, ut a divina ira eos eripiat. Quare singulis huius fraternitatis beatissimam Virginem dicentem audio illud (*Psalm. 90*): *Quoniam in me speravit, liberabo eum, scilicet ab omni angustia in presentem sæculo, et ab æterna damnatione in futuro;* idque propterea, quoniam cognovi nomen meum, illud repetens, et religioso invocans per Rosarii preces, clamavit ad me, scilicet inter adversa auxilium meum postulans, nec frustra quidem, quia exaudiatur eum in die tribulationis suæ, nec derelinquam eum, cum ipso sum in tribulatione, iuge auxilium liberaliter ei impertiens.

Quid plura? illa memorabilis huius fraternitatis laus est, ut nulla sit in Ecclesia catholica congregatio, in qua frequentius, et incessabiliter orationis divinus cultus vigeat, quam in illa: etenim quam late patet Ecclesia dei, in cuius omni loco incrementum Christi sacrificium offertur nomini Dei, tanquam oblatio munda, et immaculata, unde Zacharias vocat illud iuge sacrificium, tam late patet Prædicatorum religio, germanaque eius soror fraternitas: unde sicut iugis sacrificii in Ecclesia adest perpetua quaedam, diurna nocturnaque continuatio absque ulla intermissione, nam diu nocturne momentum non est, quo sol oriens, non aliam semper, alteram aliam Ecclesiæ aram perlustrans, aperiat, et Christi Domini ad aras operandum evocet, ita quoque, non esse particulam temporis existimo, quo non alique ad Rosarium preces effundantur. Hocque id amplius censeo, quo et plures sunt Rosarii oratores, quam sacerdotēs, et quod illud facilius est accedere, et repetere id sacrificium licet, quam sacrum missæ officium.

Quid, quod nulla fraternitas mihi esse videatur, cuius solius tituli nomenclatura simul ipsa, et fidei orthodoxæ tam certa sit professio eadem, quam certam solum facit signum Rosarii? Inter hæreticos est Rosarium gere, prone Rosarium, aut voce proficere te in Rosarii fraternitate cultorem gloriosissimæ b. Virginis Mariæ censerī, iam continuo Romanensis audis, iam Papulæ cum cachiinis, et convitiis proclamaberis, iam verus veræ confessor fidei coram hominibus factus, et agnitus meritis, quem et auctor fidei Christus Iesus coram Patre suo confiteatur. Inter catholicos versaberis? idem exhibe Rosarium, id ora, id lauda, vel ad eius te cultores fratres iuge. Continuo qui

præsentes adferunt aliam longe de te opinionem tacitis concipient animis, recte in fide sentientes, et humiliter consentientes, te illi pium, modestum, gravem, et comem, ac virum bonum esse sibi persuadebunt; certe talem minime, qualem mundi zizaniosus ager in maligno positus, efferre passim consuevit. Quid, quod nulla fraternitas sit amplior illa, pluresque sinu suo complectatur? doctissimo Beyssello (*lib. de Ros. Cor.*), dicente: *Tanto excitanda est melior, et divinior, quanto cum pluribus potest haberi communior.* Nam ceterae quidem inter christianos sodalitates, ita ferme sunt institutæ, ut neque actatum sint omnium, neque ætatum, neque conditionum; at vero hæc infantiam mulcet, senectutem non offendit, otiosos exerceat, non impedit occupatos, potentes et divites alliciat, pauperes et debiles non excludit, tepidos ad fastidium non adducit, nec vivos tantum, sed et defunctos admittit: hæc societas aliarum omnium videtur in se complexa esse divitias.

Accedit his omnibus, quod hanc fraternitatem super reliquis omnes sacri Pontifices, Urbanus IV, Ioannes XXII, Sixtus IV, Innocentius VIII, Alexander VI, Julius II, Leo X, Adrianus VI, Clemens VII, Paulus III, Julius III, Paus IV, Pius IV, Pius V, Gregorius XIII, Sixtus V, Clemens VIII, et Paulus V, ex æerario Ecclesiæ multis indulgentiarum divitiis locupletarunt, quod ut luculentius pateat, non gravabor in perpetuum rei memoriam eas omnes hic agglomerare.

§ I.

PRO INSCRIPTIONE IN FRATERNITATEM ROSARII.

Prima singulis de fraternitate plenariam indulgentiam semel in vita, semel in morte concessit vivæ voci oraculo Innocentius VIII. anno 1844. die 13. Octobris. Successores confirmarunt omnes. Secunda, qui qua prima vice inscripti fuerunt, sanctissimum Eucharistiæ sacramentum in aliqua Ecclesia fraternitatis perciperint, et unam saltem quinquagenam recitent pro Ecclesiæ tranquillitate, iis est plenaria indulgentia. Item, qui in mortis articulo constituti salutaris poenitentiae, et viatici sacramento muniti fuerint, utriusque plenam omnium, et singulorum peccatorum indulgentiam, et remissionem misericorditer consequuntur. Ita Pius in bulla *conserveverant*, anno 1560 die 17. Septembris 3. Novissime de his nominatim Gregorius XIII. in duobus brevibus: utriusque initium est, cum sicut accepimus, etc. datum prius 25. Maii. alterum 1. Junii anno utriusque 1579. Vi horum, ingressus in fraternitatem, si poenitens, confessusque communicari, acquirat plenariam indulgentiam. Item semel in vita quando voluerit, confessusque communicari, plenariam indulgentiam. Item, tertio in articulo mortis invocans corde, vel ore sanctissimum nomen Iesu, habet plenariam indulgentiam.

CARTHAGENA de B. M. V. — Vol. III.

§ II.

PRO GERENTIUS SECUM ROSARIUM.

Omnī die, qui quis de fraternitate Rosarii secum tulerit palam Rosarium, meretur cc. annos, etc. quadragenas indulgentias Innocentius VIII. in brevi, splendor paternæ gloriæ, Romæ 1488, et Alexander VI. in brevi illius, qui perfectæ charitatis est, etc. Romæ anno 1494.

§ III.

PRO DEVOTE ORANTIBUS ROSARIUM.

Prima non libet, nec opus est sigillatim referre, quantum, et quanto quisque Psalterium totum, aut Rosarium contulerit, verbo dico, vix fuit Pontifex a Sixto IV. qui datas non confirmavit, et auxerit aliis. Secunda solus Innocentius VIII, et Alexander VI, ubi supra confirmavit, contulit uterque dicenti Psalterium, id est, XV. decades coniunctim, vel divisim indulgentiam annorum trecentorum sexaginta millium, et Alexander VI, ubi supra confirmavit, contulit dicenti Rosarium unum palam, ubi videri possit, dico in templo fraternitatis: at Clemens VII. in brevi ineffabilia, etc. anno 1523. 23. Maii extendit hoc ad omne templum, et duplicavit annos indulgentiarum, ut sint c. Denum Paulus III, anno 1537. 13. Augusti dedit plenam indulgentiam. Quarta quicunque e fraternitate orarit, et quodcumque, et quotiescunque Rosarium, seu quinquagenam pro defunctis, is liberat animam unam e purgatorio. Paulus III, ibidem. Quinta dicentibus Rosarium in certis festis certæ, immensaque sunt datæ indulgentiæ a pluribus.

§ IV.

PRO CONFESSIS, ET COMMUNICANTIBUS.

Primo. In festo Annuntiationis, qui de fraternitate Rosarii confessus communicari, et orarit Rosarium unum in templo Rosarii, meretur plenam indulgentiam, Pius V. in brevi, iniunctum nobis desuper Romæ anno 1566. 14. Junii. Secundo item, qui eo die etiam alibi confessus communicari, visitarit tamen Ecclesiam Rosarii, oraritque pro concordia principum Christianorum, pro extirpatione hæresum, pro pace Ecclesiæ, is acquirat plenam indulgentiam Gregorius XIII. in brevi, cum sicut accepimus, anno 1579. die 1. Junii. Tertio, Dominica prima cuiusque mensis, qui

praesens processioni confessus communicari, plenam indulgentiam meretur. Gregorius XIII, in brevi, universis, et singulis, etc. anno 1577. die 24. Octobris, de hoc inferius. Quarto huc refert stationum indulgentias, plerisque festis fori, multis Choris, plenarias, aut maximas. Conlulit eas Leo X, in bulla *Pastoris aeterni*. Confirmarunt successores. Quinto Dominica prima Octobris in festo Rosarii confessus, et communicantibus, orantibus in templo Rosarii, datur plenaria indulgentia. Gregorius in bulla, *Monet Apostolus* anno 1573. 30. Aprilis et in brevi, exponi nobis, anno 1577. 1. Octobris.

§ V.

PRO SALVE REGINA.

Quicunque de fraternitate interfuerit Salve Regina, dum in templo Praedicatorum canitur post completorium, is meretur quadraginta dies indulgentiarum. Alexander Legatus anno 1476. At Paulus V, vivae voci oraculo addidit annos centum, anno 1608. ad petitionem reverendorum patrum capituli generalis eodem anno Romae congregati: quae de fraternitate Salve Regina dicta superius commemoravi libr. 1. capit. 12. inde lector memoria repetas licet.

§ VI.

PRO OPERE PIO QUOCUNQUE.

Qui de fraternitate Rosarii fecerit quocunque opus pium, meretur centum dies indulgentiarum. Gregorius per tria brevina data anno 1579. primum die 3. Ianuarii, secundum 25. Maii, tertium 1. Iunii.

§ VII.

PRO AGONIZANTIBUS.

Primum, qui de fraternitate in agone ver-sabantur, his plenam indulgentiam concessit Innocentius VIII, ubi supra, confirmarunt reliqui. Secundum Adrianus VI, in brevi, illius, qui Dominicum, anno 1523. die prima Aprilis dedit plenariam indulgentiam his de fraternitate, qui in morte tenerunt candelam benedictam, modo in vita soliti sint orare Rosarium. Tertium, qui confessus communicari ante mortem, habet plenariam indulgentiam. Pius V. in bulla *consequerunt* anno 1569. 17. Septembris. Quartum, qui sanctissimum nomen Iesus, et Maria ore, aut corde invocavit, Gregorius XIII, imperit illi plenariam indulgentiam.

§ VIII.

PRO PROCESSIONIBUS.

Primum, quicunque Christi fideles in festis beatae Virginis Mariae adfuerint processioni Rosarii confessi, aut habentes votum confitendi, consequuntur plenariam indulgentiam. Pius VI, in brevi, dum praeclara meritorum anno 2. Pontificatus pridie Kalendas Martii. Secundum annos septem indulgentiarum, et totidem quadragenas praesenti apud menstruas processiones, et alias fraternitates quascunque, dedit. Pius V., brevi consueverunt anno 1569. Tertium, inscriptus in fraternitatem Rosarii, et praesentibus processioni illius menstruae confessus, et communicatis in templo Praedicatorum, et orantibus aliquid pro concordia principum, pro Ecclesia, pro haeresum extirpatione, concessit plenariam indulgentiam. Gregorius XIII, in brevi duplice, anno 1578. et anno 1578, et anno 1579. 29. Augusti, et in brevi Pastoris aeterni, anno 1581. 5. Maii. Item in brevi cupientes, et cetero anno 1589. 24. Octobris, eandem concessit alibi confessus, et communicantibus, si non possunt adire Ecclesiam fraternitatis, modo orant pro dictis punctis. Item eandem inferius largitur, domi communicantibus, et aliquid ante imaginem orantibus. Ita in Brixiana patente.

§ IX.

PRO VISITANTIBUS TEMPLUM, AUT ARAM ROSARII.

Primum, qui inscriptus in fraternitatem Rosarii in septem festis Mariae Virginis, purificationis, visitationis, annunciationis, assumptionis, natalitatis, praesentationis, et sanctificationis, templum, aut aram Rosarii devote visitari orando, consequitur plenariam indulgentiam, si tamen aut confessus fuerit, aut confitendi votum habuerit, Pius IV, in brevi dum praeclara, etc. anno 2. Pontificatus, 31. Martii, et in altero eiusdem anno pridie Kalendas Maii. Secundum, visitantibus capellam Rosarii Dominica 3. Aprilis, et 1. Octobris, plenariam indulgentiam dat Gregorius XIII, in brevi, cum sicut, anno 1579. 3. Maii dat plenariam indulgentiam orantibus quid in Ecclesia Rosarii, in festo Rosarii, annunciationis, purificationis, visitationis, assumptionis, natalitatis Mariae, et Dominica post Epiphaniam, inventionis, exaltationis sanctae crucis festo, corone Domini, tribus diebus Paschalibus, triduo Pentecostes, et in die omnium sanctorum. Tertium, nota visitanda esse altaria quinque, et ante quodlibet orandum quinque Pater, et Ave, aut ante unum quinque quinque. Sic Leo X. anno 1518. ad infinitam capituli Generalis. At Pius V, in brevi, id limitat, quod orans quinque Pater, et Ave ante unum altare semel, sed in

§ XII.

DE STATIONUM URBS ROMAE INDULGENTIIS.

Nota stationum Romanarum indulgentias exceptas a me esse partim ex libello Romae impresso, et approbato per Sixtum V. anno 1588. 7. Ianuarii, partim ex Brixiana patente, et tabula Neapolitana. Verum ad eas consequendas has observare condiciones oportet. Primo sis in statu gratiae; secundo sis in fraternitatem Rosarii inscriptus; tertio visites ecclesiam Rosarii sui Praedicatorum Ordinis, aut si hanc non queas, aliam quancunque; quarto, ores ut minimum quinque Pater, et Ave pro universo nomine christiano. Pius V. Sed non ego singularis cuiusque diei, aut loci in urbe recessuero, longum enim nimis, ac taediosum foret; neque eas quisquam novisse magnopere desiderabit, ubi praeter iam dictas alias generales quasdam quotidianas, atque perpetuas cognovit. Cuiusmodi sunt, primo, quotidie in sancto Iohanne Lateranensi, si quis voluerit, sexies plenaria indulgentia. Secundo, omni die in quolibet de septem urbis ecclesiis semel plenaria indulgentia. Tertio omni die in aliis compluribus longe maximae indulgent. Quarto, omni feria quarta in s. Laurentio extra muros plen. indulgent. Quinto, quotidie remissio peccatorum partis tertiae ad s. Praxedem. Item tertiae ad s. Potentianam, item septimae ad s. Mathiam. Hasce, omnesque Urbis indulgentias, alia concessit Leo X. anno 1518. ad instantiam patrum Ordinis Praedicatorum, in capitulo generali anno eodem Romae congregatorum; sic Brixiana charta. Confirmavit Clemens VIII. 8. Maii, anno 2. sui pontificatus in brevi, *Et si temporalium cura etc.* Confirmarunt et ceteri successores pontifices; tanta sunt ista, quibus maiora, tamque certa, et testata, quibus certiora nemo vel attulerit, vel expetierit.

§ XIII.

DE FACULTATE ABSOLVENDI INSCRIPTOS IN FRATERNITATEM.

Cum in Fraternitate Rosarii sit tanta a poenis absolutio, hoc enim est Indulgentia, par est, ut quanta sit in eadem a culpa absolutio, doceamus. De quo categorica es, et certa assertio ista, omnis in Ordine Praedicatorum professus, et expositus confessorius est privilegatus, in quantum ei Prior concesserit expresse, salvo Concilium Tridentinum, idque dupliciter. Primo, nomine Ordinis sui, respectu omnium Christi fidelium. Secundo nomine fraternitatis singularium, quoad confratres, et sorores Rosarii. De primo dicere hoc loco nil attinet. De secundo huc proprie pertinet. Sic igitur de eo Papa Leo X. in Bulla, *Pastoris aeterni*, etc. data anno 1520. pridie nonas Octobris. Omnes praedicti fratres, ac sorores Rosarii, eorumque singuli in Pascha resurrectionis, in

Ecclesia Rosarii Praedicatorum satis faciat ad promerendas indulgentiam teste patente Brixiana.

§ X.

PRO NON VOLENTIBUS VISITARE ECCLESIAM ROSARII.

Qui de fraternitate in prima Dominica mensis, vel in diebus festis, vel in quacunque processione, aut festivitate nequiverint adesse praesentes, idque pro morbum, aut carceres, aut itinera, aut servitia, aut navigationem, aut alia de causa iusta, et si tali die oraverint Rosarium unum, commendent plenariam indulgentiam, ac si personaliter praesentes fuissent. Pius V, inter desiderabilia anno 1569. 29. Iunii. Sixtus V, in brevi, dum ineffabilia meritorum, etc. Romae anno 1586. 30. Ianuarii. Item Gregorius XIII, in brevi cupientes, etc. anno 1583. 24. Octobris.

§ XI.

PRO LIBERANDA E PURGATORIO ANIMA.

Primum, quicunque de fraternitate curat legi missam de Rosario pro defuncto in fraternitate Rosarii, is liberat animam e Purgatorio. Alexander VI, in brevi, illius qui perfecta, anno 1494. et Paulus III, anno 1527. 13. Augusti. Secundum, quocunque die aliquis de fraternitate dixerit Rosarium pro defunctis, unam is animam liberat e Purgatorio in vigore indulgentiae plenariae, quam Paulus III, imperit orantibus Rosarium, ut supra dictum. Paulus III, in brevi, anno 1537. die 13. Augusti. Tertium, qui modo supradicto, feria quarta quocunque visitari quinque altaria in Ecclesia Rosarii, aut unam aram Rosarii, is eo die liberat animam e Purgatorio. Item idem in quocunque Dominica die per annum. Et insuper subiectis diebus istis, primo in festo Purificationis Mariae, et s. Basii. Secundum, feria tertia post Dominicam quadagesimae. Tertium, sabbato ante secundam Dominicam quadagesimae. Quartum, feria sexta ante Dominicam passionis. Quintum, feria quarta, quinta, sexta maioris hebdomadae. Sextum, die sancti Iohannis ante portam latinam 6. Maii. Item, feria quarta Paschae, feria quinta, et sabbato post Pentecosten. Item sabbato quatuor temporum in Septemb. Item 27. Iun. et 27. Decemb. etc. Alique ista vigore dictae bullae Leonis X, stationum indulgentias concedentis, et successorum Pontificum concessas nominatim confirmantium; sic in patente Brixiana, quia Romae omni die visitari aliqua potest Ecclesia, ubi animam e Purgatorio liberare licet visitanti, et praescripti iudii orant.

